

Coses de la vida

SOCIETAT

Degradació de la situació social

La pobresa extrema s'estén i ja afecta el 12% dels catalans

El tercer sector denuncia el «fracàs de les polítiques socials» i reclama garantir la dignitat de tots | El 6,3% de les famílies no poden pagar el lloguer, mantenir calenta la casa o afrontar un imprevist

VÍCTOR VARGAS LLAMAS
BARCELONA

Amb la precisió de les estadístiques i amb el contrast aval dels que coneixen la realitat sobre el terreny, les entitats socials catalanes han rebut les pròspers expectatives macroeconòmiques i els missatges optimistes que arriben des de les estratègies institucionals i que aventuren la sortida definitiva de la crisi. Associacions que desenvolupen el seu discurs parlant del carrer, de famílies en dificultats per arribar a final de mes, dels que ni tan sols saben si demà dormiran sota un sostre. D'una precarietat creixent, en definitiva, que s'il·lustra amb una xifra palmària: un de cada deu catalans viu en situació de pobresa extrema. A efectes pràctics, la dada es refereix a les famílies amb ingressos disponibles totals que no arriben al 40% de la renda mitjana.

La inquietud es plasma en l'augment en més de dos punts i mig d'aquesta situació de carència severa en tot just 12 mesos, al passar del 9,1% del 2013 a l'11,7% de l'any passat. El risc de pobresa és conseqüència de la caiguda de les rendes mitjanes a les llars catalanes, que han passat dels 33.064 euros disponibles del 2009 als 30.407 cinc anys després, segons reflecteix l'Informe Insocat d'indicadors socials a Catalunya que ahir va presentar Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS).

Al paupèrrim panorama econòmic per a moltes famílies s'hi suma el que Teresa Crespo, presidenta d'ECAS, va qualificar de «fracàs de les polítiques socials». «Un exemple que l'estratègia és equivocada és la campanya del Gran Recapte d'Aliments, un pegat en lloc d'afrontar la problemàtica que l'ocasiona destinant més recursos públics a les necessitats socials», va dir Crespo.

PRECARITZACIÓ LABORAL // L'anàlisi posa en relleu «la debilitat del sistema de protecció social i la poca capacitat de les inversions públiques» per afrontar les desigualtats, i ho fa amb xifres que donen llum sobre una realitat que, no obstant, requereix matisos de consideració. Un d'ells el va aportar Mercè Darnell, adjunta d'acció social de Càritas Diocesana de Barcelona, al remarcar la notable precarització del mercat laboral: «Fa anys, quan una persona

ELISENDA PONS / MÓNICA TUDELA

COMENÇA UNA NOVA EDICIÓ DEL GRAN RECAPTE

Barcelona • El Gran Recapte, la recollida solidària de menjar del Banc d'Aliments, va començar ahir amb l'objectiu d'aconseguir 5.000 tones d'aliments bàsics, prop de 350 tones més que el 2014,

per ajudar en la urgència alimentària de més de 250.000 persones. La setena edició del Gran Recapte ha mobilitzat 25.000 voluntaris en 2.500 punts de recollida en mercats i

supermercats de 371 municipis de tot el territori català. En les imatges superiors, recollida d'aliments al mercat de la Concepció i dos supermercats de les cadenes Bonpreu i Consum.

sortia de l'atur, el mer fet de trobar feina implicava que deixava de ser pobra». Però ara ha deixat de ser garantia pel descens de sous de 700 o 800 euros en molts casos», va exposar Darnell.

Tot això sense obviar les tremen-

des dificultats que troben la majoria dels aturats per tornar a trobar feina en les actuals circumstàncies. La taxa de desocupació de llarga durada, la que comporta un any o més d'inactivitat, se situa en l'11,5%, gairebé el doble de la mitjana europea

(6,1%), mentre que el 59% dels aturats fa un any o més que estan en aquesta situació, va recordar Darnell.

Més de la meitat dels desocupats catalans sumen més de 12 mesos buscant feina i augmenta la quan-

titat de famílies amb privacions severes. El 6,3% de les llars pateixen el fenomen de la privació material severa, fet que comporta que no es poden permetre almenys un dels següents desemborsaments: pagar la hipoteca o el lloguer, mantenir la

GRAN BARCELONA ▶ Sant Adrià i Endesa pugnen per les xemeneies → P. 42

LA PROPOSTA ▶ Moda amb consciència a l'edifici històric de la UB → P. 46

casa a temperatura adequada, menjar carn, pollastre o peix cada dos dies, i afrontar un pagament imprevisit.

En aquest context, es tornen quotidianas situacions inconcebibles anys enrere, «com agafar aigua de la font, utilitzar llanternes en lloc d'encendre el llum o famílies que ocupen immobles», va detallar Carmele Equiza, de la Fundació Adsis. Augmenten les dificultats en un context que es torna dramàtic per a les persones que ja resultaven vulnerables en èpoques de bonança. «No caiguem en l'error de pensar que només qui treballa mereix una bona vida perquè hi ha molta gent amb discapacitats i problemes mentals que necessiten suport públic i més empatia de tota la societat», va dir la dirigent de Càritas.

Agafar aigua de la font o il·luminar-se amb llanternes s'ha tornat habitual per a algunes famílies

Les entitats insisteixen en la necessitat que, d'acord amb l'Estatut, s'implanti la renda garantida

Sobre la cobertura dels més necessitats, Crespo va destacar que tot i que el 2014 van augmentar els beneficiaris de la renda mínima d'inserció (27.071, un 8,3% més que el 2013), encara està lluny del nivell del 2010 (30.284 persones). I va recordar que la iniciativa legislativa popular per a una renda garantida de ciutadania per assegurar uns ingressos mínims per a tothom no ha prosperat fins ara al Parlament, tot i que ho recull explícitament l'article 24.3 de l'Estatut. Per això va reclamar a les autoritats que reconsiderin la seva postura i unifiquin les ajudes actuals en una única prestació per fer possible que l'Administració «optimitzi els seus recursos i prioritzi la dignitat de la persona». ≡

La classe mitjana s'esgota

El risc de pobresa puja 10 punts en un sol any i arriba al 37% ≡ Els menors s'emporten la pitjor part, fet que posa en evidència el sistema de protecció social, denuncien les entitats

V.V.LL.
BARCELONA

Augmenten les carències i minven els recursos públics disponibles, però l'escenari no és igual de descoratjador per a tots. La crisi està propiciant una «**creixent polarització social**» a Catalunya, com va subratllar la presidenta d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), Teresa Crespo, que alerta que els rics cada vegada són més rics i els pobres, a més de ser més nombrosos, cada vegada són més pobres. «**L'impacte es percep especialment en la classe mitjana, amb més membres que deixen de ser-ho per passar als estrats més baixos**», destaca. Com a conseqüència, la bretxa del risc de pobresa ha augmentat 10 punts percentuals en només un any, des del 27% del 2013 fins al 37,3% de l'any passat, segons recull l'informe *Insocat*, d'indicadors socials a Catalunya.

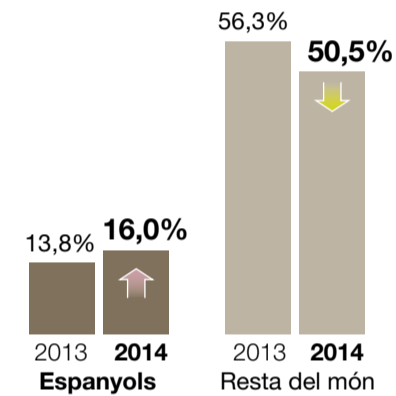
A més, fins i tot dins de la pobresa hi ha classes. La pitjor situació la viuen els menors de 18 anys, amb una taxa d'exposició a aquesta falta de recursos del 38,4%, davant del 15,2% de la població de 65 anys o més, «**fet que evidencia les prioritats del sistema de protecció social**», segons Carmele Equiza, de la Fundació Adsis. Una fissura que s'accentua a l'empara de la precarietat del mercat laboral i de la «**falta de proporcionalitat del sistema fiscal**», incideix Crespo.

Desigualtat ja en l'inici

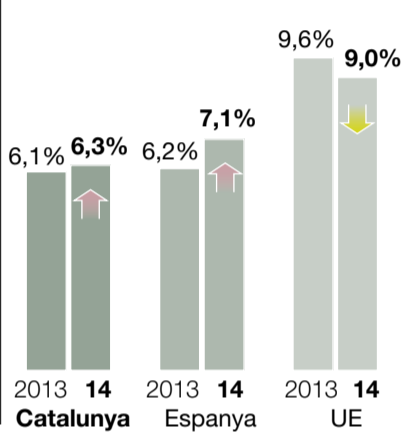
Com a conseqüència, molts joves ja creixen en condicions de desigualtat: un 11,9% dels menors viuen al si d'una família en què cap dels adults té feina, set punts percentuals més que el 2008, considerat l'any de l'inici de la crisi.

LES DIFERÈNCIES SOCIALS A CATALUNYA

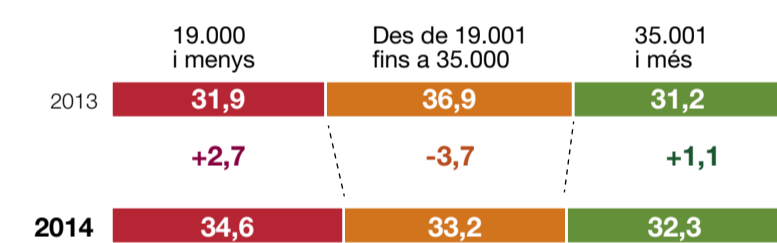
Taxa de risc de pobresa a Catalunya, per nacionalitat (16 ANYS I MÉS)

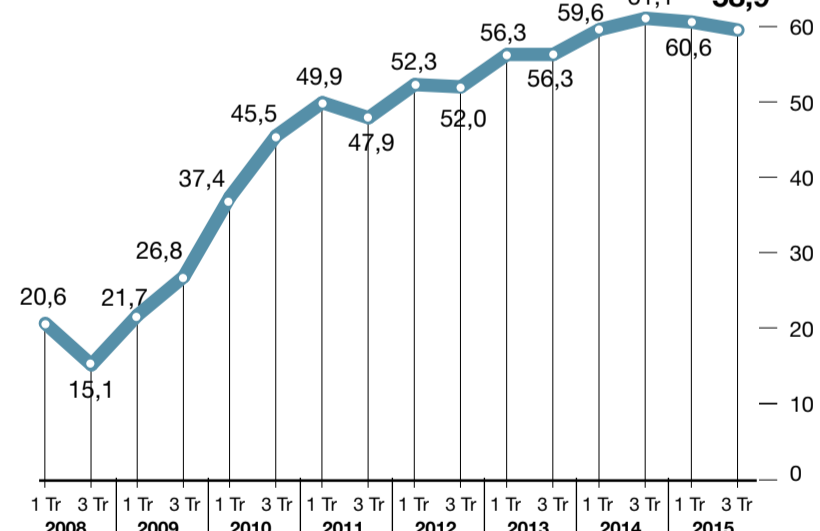
Població amb mancances materials severes

Percentatge de famílies per trams d'ingressos nets anuals

Taxa d'atur de llarga durada sobre el total de la taxa d'atur global

Font: Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS)

EL PERIÓDICO

La paradoxa fa que la dificultat de trobar feina hagi resultat una motivació perquè els xavals posin més afany en la seva època formativa, però no és suficient per al 22,2% d'ells, que el 2014 van abandonar els estudis de forma prematura. La xifra redueix en més de deu punts percentuals les estadístiques de set anys enrere, però no pot maquillar les desigualtats socioeconòmiques que afloren en el sistema educatiu català quan es constata que dobla la mitjana europea (11,3%). Tot i que buscar feina ha deixat de ser la panacea entre els joves, es detecta «**un augment de la desmotivació**», alerta Mercè Darnell, de Càritas, «**sobretot si comproven que tenir estudis**

El tercer sector reclama més polítiques públiques per atenuar els desequilibris

no ha garantit una feina estable als seus pares.

Equiza reclama «**més atenció de les administracions**» a aquesta amenaça, abans de demanar que es destini part de les beques escolars als alumnes que amenacen d'abandonar les aules per «**la falta de recursos de la família**». Polítiques públiques per moderar desequilibris com els dels nois en situació d'irregularitat sobrevinguda perquè, tot i portar tota la seva vida aquí, els seus pares han perdut la feina i, amb ella, el permís de residència. La representant d'Adsis demana evitar aquestes situacions perquè els xavals no es converteixin «**en una bomba de rellotgeria**» i per garantir «**que tothom tingui una oportunitat**». ≡

Compromís #PorElClima: Tancar l'aixeta mentre em raspallo les dents

¿Sabies què?

Pots estalviar una mitjana de 550.000 litres d'aigua al llarg de la teva vida si tanques l'aixeta mentre et rentes les dents.

Reducció: 20,75 kgCO₂/any.

Visita www.unmillonporelclima.es

i suma-t'hi. El teu compromís compta.

